

Απόφαση Π.Ε. NAP, 24 Μαρτίου 2018

2.04.18

Βασικά αποσπάσματα της ΑΠΟΦΑΣΗΣ της ΠΕ του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

24/3/2018

Κεφάλαιο Α. Οι διεθνείς και πολιτικές εξελίξεις

1. Η κυβέρνηση επιταχύνει την ολοκληρωτική εφαρμογή των μνημονιακών δεσμεύσεων (ιδιωτικοποιήσεις, ηλεκτρονικοί πλειστηριασμοί, κόκκινα δάνεια), προπαγανδίζοντας την έξοδο από τα μνημόνια τον Αύγουστο, που βέβαια δεν θα είναι τίποτα άλλο παρά συνέχιση των μέτρων των ευρωμνημονίων, της επιτήρησης - εποπτείας και των αλλεπάλληλων κυμάτων αστικών αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων. Η «έξοδος από τα μνημόνια» έχει αναδειχθεί από την κυβέρνηση σε νέο «εθνικό στόχο» με το Τσίπρα να επισκέπτεται διάφορες πόλεις της χώρας τάζοντας «ανάπτυξη». Το σκάνδαλο της Νοβάρτις, το οποίο μόνο τυχαία δεν αναδείχτηκε σε αυτή τη φάση, επιχειρείται να αξιοποιηθεί από τη κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ για το κόντεμα της ΝΔ και του χώρου του Κινήματος Αλλαγής. Η κυβέρνηση διατηρεί τη στήριξη του μεγαλύτερου τμήματος του κεφαλαίου, της ΕΕ και των ΗΠΑ λόγω της μέχρι τώρα επιτυχίας στο πέρασμα των αναδιαρθρώσεων και συνολικά της μνημονιακής πολιτικής, καθώς και μια αίσθηση «σταθερότητας» στο εσωτερικό και στο εξωτερικό. Παρόλα αυτά βρισκόμαστε μπροστά σε μια **νέα καμπή, που σηματοδοτεί η «έξοδος» από τα μνημονιακά προγράμματα τον Αύγουστο **και κυρίως των όρων που αυτή θα γίνει (που θα συνοδευτούν με νέες δεσμεύσεις για την «διαχείριση» του χρέους)**. Βρισκόμαστε ενόψει της κατάθεσης από την κυβέρνηση του δικού της προγράμματος «ανάπτυξης» σε συνδυασμό με το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό πρόγραμμα (το «δικό μας μνημόνιο»), ενώ θα πρέπει να καταληχθεί η υλοποίηση των μέτρων περικοπής των συντάξεων, μείωσης του αφορολόγητου (μεγάλης μείωσης μισθών) και τα λοιπά μέτρα που δίνουν τα αιματηρά πλεονάσματα μέχρι το 2022. Σε αυτές τις συνθήκες και σε συνδυασμό με την όξυνση των ανταγωνισμών και της απειλής του πολέμου έχει πολύ μεγάλη σημασία **ο συσχετισμός των πολιτικών δυνάμεων, ο οποίος θα βρεθεί σε φάση αναδιάρθρωσης**. Σε αυτό το πλαίσιο επιχειρείται να διαμορφωθεί ένα δίπολο όπου στην μια πλευρά θα προτάσσεται ο ΣΥΡΙΖΑ ως πιο επιτυχημένος διαχειριστής του συστήματος σε αυτή τη φάση και από την άλλη η Ν.Δ. η οποία θα προσπαθεί να πείσει ότι είναι η επόμενη κυβερνητική λύση. Μπαλαντέρ και στους δύο αποτελεί το Κίνημα Αλλαγής. Παράλληλα μέσα στο κόσμο ξεδιπλώνονται τρεις διαφορετικές πολιτικές επιλογές: α) Αναπαραγωγή ενός ΣΥΡΙΖΑ «από τα παλιά» με ένα μίγμα διαχείρισης και φιλολαϊκής ευαισθησίας, β) μια ακροδεξιά “εναλλακτική” η οποία , ιδιαίτερα στο φόντο των Ελληνοτουρκικών και του Μακεδονικού, μπορεί να αναπτύσσεται γ) μιας αριστεράς που δεν μπαίνει στο κάδρο της διαχείρισης αλλά επιμένει στο δρόμο του αγώνα, της ανατροπής και της αντικαπιταλιστικής πάλης. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ μπορεί υπό προϋποθέσεις να αποκτήσει αναβαθμισμένο ρόλο. Υπάρχει βέβαια και το ΚΚΕ το οποίο αν και στάσιμο σε γενικές γραμμές, παραμένει ως ισχυρός πόλος συσπείρωσης εργατικών και λαϊκών στρωμάτων, το οποίο λόγω των συνολικών χαρακτηριστικών του αδυνατεί να δώσει ανατρεπτική διέξοδο. Ωστόσο δεν πρέπει να υποτιμηθεί η προσπάθεια του να κερδίσει δυνάμεις που μπορούν να μετατοπιστούν σε μια μαχητική και ανατρεπτική αντίληψη.**

2. Το στοιχείο που ξεχωρίζει τώρα είναι η νέα φάση μεγάλης όξυνσης του Ελληνοτουρκικού ανταγωνισμού και αναβάθμισης του κινδύνου πολεμικού επεισοδίου. Στο φόντο της αντιπαράθεσης για την εκμετάλλευση της Κυπριακής ΑΟΖ, για το Αιγαίο και της σύλληψης και κράτησης των δύο ελλήνων στρατιωτικών η ελληνοτουρκική αντιπαράθεση συζητιέται έντονα μέσα στο κόσμο. Συνολικά το θέμα του πολέμου έχει ανέβει πάρα πολύ στη συνείδηση του λαού ως ένα πιθανό ενδεχόμενο. Για το ζήτημα αυτό τοποθετηθήκαμε πρόσφατα με την Ανακοίνωση του γραφείου, στο πλαίσιο των αποφάσεων του 4^{ου} Συνεδρίου. Υπογραμμίζουμε την επιμονή μας στη γραμμή αποτροπής του πολέμου, σε αντίθεση με άλλες δυνάμεις της αριστεράς που ξεπερνούν αυτό το μείζον θέμα της περιόδου είτε θεωρώντας το πόλεμο αναπόφευκτο, είτε περιοριζόμενες στο δίλημμα «πολεμάμε - δεν πολεμάμε». Ιεραρχούμε την αποκάλυψη των αιτιών της αυξανόμενης έντασης στη περιοχή, των οικονομικών και γεωπολιτικών συμφερόντων που τη γεννά, του τι σημαίνει η πολεμική προετοιμασία για τις οικονομικές, κοινωνικές ανάγκες της πληττόμενης πλειοψηφίας, τα δημοκρατικά δικαιώματα και τις λαϊκές ελευθερίες. Αποκαλύπτουμε τις τεράστιες ευθύνες της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ που μετατρέπει τη χώρα σε προκεχωρημένο φυλάκιο των NATO-ΕΕ, γίνεται χορηγός πολέμου με τις νέες εξοπλιστικές δαπάνες και μπορεί να οδηγήσει το λαό σε αιματοκύλισμα για τα συμφέροντα των πολυεθνικών της ενέργειας και του εγχώριου κεφαλαίου που επιδιώκει κομμάτι από τη πίττα. Παρεμβαίνουμε στη συγκυρία βασισμένοι στην πρόσφατη ανακοίνωση μας. Με βασικό σύνθημα το: **Πόλεμο στον πόλεμο του κεφαλαίου, του ιμπεριαλισμού και των κυβερνήσεων, για την Ειρήνη των λαών ενάντια στα ματωμένα συμφέροντα των πολυεθνικών και των ντόπιων αρπακτικών**, απαιτούμε:

- Έξοδο από NATO και ευρωστρατό, κλείσιμο όλων των βάσεων.
- Όχι στον επικίνδυνο άξονα Ισραήλ-Ελλάδας-Κύπρου-Αιγύπτου.
- Δραστική μείωση των πολεμικών δαπανών, ακύρωση των εξοπλιστικών προγραμμάτων.
- Όχι στην ιμπεριαλιστική, αστική και αιματοβαμμένη αλλαγή των συνόρων.
- Καμιά συμμετοχή και στήριξη στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις.
- Όχι στην εκμετάλλευση της Ανατολικής Μεσογείου από τις πολυεθνικές και τα αστικά κράτη, που θα φέρει μόνο κέρδη για τις εταιρείες, πόλεμο, οικολογική καταστροφή και συμφορές για τους λαούς.
- Κανένας φαντάρος έξω από τα σύνορα, ελεύθερος συνδικαλισμός, δικαιώματα και ελευθερίες στους φαντάρους, μείωση της θητείας, όχι θητεία στα 18, όχι πολιτικές κυρώσεις στους αρνητές στράτευσης, καμιά άσκηση καταστολής πλήθους και εξεγέρσεων, όχι κοινές επιχειρήσεις στρατού-αστυνομίας.

Προτείνουμε στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ ανάληψη μεγάλης πολιτικής πρωτοβουλίας (αντίστοιχης κι ακόμα πιο αναβαθμισμένης από εκείνη για το Μακεδονικό) για την κοινή δράση πολιτικών δυνάμεων - κινήσεων για την Ειρήνη των λαών - ενάντια στον πόλεμο του κεφαλαίου, των ιμπεριαλιστών και των κυβερνήσεων στην περιοχή. Πρώτος στόχος θα πρέπει να είναι ένας γύρος μεγάλων αντιπολεμικών κινητοποιήσεων μέσα στον Μάη, όπου είναι δυνατό συνδυασμένο και με «ειδικούς στόχους» (αμερικανονατοϊκές βάσεις κλπ.).

Εκδίδουμε αντιπολεμική αφίσα και προκήρυξη του NAP για τη Κομμουνιστική Απελευθέρωση.

Η αντιπολεμική πάλη είναι υπόθεση του μαζικού εργατικού - λαϊκού και νεολαιίστικου κινήματος. Με αυτή την έννοια, οι αντίστοιχοι στόχοι πάλης και διεκδικήσεις πρέπει να εμπλουτίζουν σταθερά τα προγράμματα πάλης και τις αποφάσεις των συνελεύσεων και των μαζικών φορέων. Πρωτοβάθμια σωματεία, φοιτητικοί σύλλογοι, συνελεύσεις γειτονιάς, άλλοι φορείς πρέπει και μπορούν να κινητοποιηθούν, να πάρουν δικές τους πρωτοβουλίες και να συμμετέχουν σε αντίστοιχες αντιπολεμικές κινητοποιήσεις, να βαθύνει η σύνδεση του εργατικού και νεολαιίστικου κινήματος με το αντιπολεμικό κίνημα. Μέσα από μια τέτοια διαδικασία επιδιώκουμε να διαμορφωθούν όροι και για την αναγκαία συντονισμένη αντιπολεμική δράση με όρους μαζικού

κινήματος. Θέτουμε ψηλά στο περιεχόμενο της φετινής εργατικής πρωτομαγιάς τα αιτήματα για την αποτροπή του πολέμου.

Μέσα από μια τέτοια διαδικασία συμβάλλουμε στο στόχο την αναβάθμιση της Αντιπολεμικής Διεθνιστικής Κίνησης, μέσα από μια πορεία μαζικής «επανίδρυσης», για την ενίσχυση των εργατικών, νεολαιίστικων, μαζικών, δημοκρατικών και αντικαπιταλιστικών – αντιιμπεριαλιστικών χαρακτηριστικών της.

3. Οι εξελίξεις σε τοπικό και διεθνές επίπεδο υπογραμμίζουν την αναγκαιότητα άμεσης ανάπτυξης της παρέμβασης του κινήματος και της μαχόμενης Αριστεράς με αντιπολεμικό, αντικαπιταλιστικό-αντιιμπεριαλιστικό, διεθνιστικό ταξικό περιεχόμενο.

Στις ΗΠΑ ενισχύονται στην κυβέρνηση Τραμπ οι τάσεις αντιπαράθεσης με τη Ρωσία και το Ιράν, ενώ ανακοινώθηκαν σοβαρά μέτρα προστατευτισμού κατά των μεγάλων ανταγωνιστών τους. Στη Βρετανία ξεδιπλώνεται μια αντιρωσική εκστρατεία, την ίδια ώρα που στη Ρωσία ο Πούτιν εκλέγεται για άλλη μια εξαετή θητεία (24 χρόνια συνολικά).

Στις Ιταλικές εκλογές επιβεβαιώθηκαν οι τάσεις που οδηγούν τις δυνάμεις που διαχειρίστηκαν τη συστημική ευρωπαϊκή πολιτική (κεντροαριστερές και κεντροδεξιές) σε βαριές ήττες (Δημοκρατικό Κόμμα και Μπερλουσκόνι), ενώ η δυσαρέσκεια φουσκώνει τα πανιά κινήσεων διαμαρτυρίας συστημικά ενσωματωμένων (Πέντε Αστέρια) και ακροδεξιών κομμάτων (Λέγκα), ακόμα και φασιστικών δυνάμεων (Αδελφοί). Στις εκλογές καταγράφηκε η μεγάλη πολιτική περιθωριοποίηση της ιταλικής Αριστεράς (μίας από τις ιστορικά ισχυρότερες στην Ευρώπη), αδιάψευστο δείγμα της βαθιάς κρίσης της υπαρκτής ρεφορμιστικής Αριστεράς: Η εξ αριστερών διάσπαση του ΔΚ «Ελεύθεροι και ίσοι», πήρε 3,3%, η κίνηση «Η Εξουσία στο Λαό» (συσπείρωνε τα υπολείμματα της Κομμουνιστικής Επανίδρυσης και είναι συνιστώσα του Κόμματος Ευρωπαϊκής Αριστεράς, όπου συμμετέχει ο ΣΥΡΙΖΑ, μαζί με δυνάμεις κινηματικής λογικής και λίγες αντικαπιταλιστικές, αντίΕΕ ή κομμουνιστικής αναφοράς, χωρίς όμως οι αιχμές αυτές να σφραγίζουν τον πολιτικό λόγο του σχήματος) πήρε 1,1%, ενώ το ΚΚ Ιταλίας (αδελφό κόμμα του ΚΚΕ, αλλά με πρωταγωνιστική παρουσία στελεχών ευρωκομμουνιστικής κοπής) 0,33%. Η ανάγκη κομμουνιστικής επαναθεμελίωσης και ανασυγκρότησης αναδειχνεται και από την Ιταλία.

Μεγάλη σημασία έχουν οι εξελίξεις στη Συρία, που σφραγίστηκαν με την κατάληψη της περιοχής του Αφρίν από την Τουρκία και τους συμμάχους της. Επιβεβαιώνεται η επιθετική λογική του τουρκικού κράτους, με ευρεία χρήση στρατιωτικών μέσων και πολεμικών μεθόδων για την προώθηση των στόχων του τουρκικού κεφαλαίου (όπως έχει κάνει και σε άλλη περιοχή της Συρίας – Ιντλίμπ και στο Ιράκ). Η ανακοίνωση πολιτικής συμμαχίας του ΑΚΡ του Ερντογάν με το εθνικιστικό κόμμα ΜΗΡ (Γκρίζοι Λύκοι) αποτελεί έκφραση στο εσωτερικό αυτών των τάσεων. Η τουρκική επέμβαση έγινε με την ανοχή της Ρωσίας (παρότι παραβίασε το έδαφος της Συρίας) και των ΗΠΑ (παρότι κτύπησε τους Κούρδους συμμάχους των ΗΠΑ στον πόλεμο κατά του ISIS) και της ΕΕ. Παρόλα αυτά τα συνολικά συμφέροντα των ΗΠΑ και της Ρωσίας (και των συμμάχων τους), της Άγκυρας και της Δαμασκού δύσκολα μπορούν να συνταιριαστούν και η απειλή ευρύτερης αναμέτρησης και ανάφλεξης παραμένει. Σε κάθε περίπτωση τα δικαιώματα και η ζωή των λαών της Συρίας βρίσκονται υπό διαρκή «βομβαρδισμό».

Κεφάλαιο Β. Στη τελική ευθεία για τη συνδιάσκεψη της ANΤΑΡΣΥΑ

4. Σε αυτό το φόντο μπαίνουμε **στην τελική ευθεία για την συνδιάσκεψη της ANΤΑΡΣΥΑ**, στις 21-22/4. Μέχρι σήμερα έχει γίνει στην πλειοψηφία των Τ.Ε. ο πρώτος γύρος των συνελεύσεων. Η συμμετοχή, στις περισσότερες των περιπτώσεων, ήταν ανεβασμένη συγκριτικά με την κατάσταση που υπήρχε το προηγούμενο διάστημα, και εμφανίζεται μια τάση επανασυσπείρωσης του δυναμικού της ANΤΑΡΣΥΑ καθώς και ένταξης νέου κόσμου, αλλά και εμφάνισης ενός κόσμου που κοιτάει με

ενδιαφέρον το εγχείρημα. Χρειάζεται το διάστημα που απομένει, να πρωταγωνιστήσουμε ώστε να γίνει ένα αποφασιστικό άνοιγμα στον κόσμο του αγώνα με στόχο να ενταχθεί ένα πρωτοπόρο δυναμικό στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Τη μέχρι τώρα συζήτηση έχουν απασχολήσει κυρίως το ζήτημα του πολέμου, η μετωπική πολιτική της ΑΝΤΑΡΣΥΑ καθώς και η αποτίμηση της μέχρι τώρα δράσης της.

Στην συζήτηση που αναπτύσσεται θα πρέπει να αναδείξουμε -στη βάση των αποφάσεων του 4^{ου} Συνεδρίου μας- τους τρόπους που μπορεί να συμβάλλει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ από τη δική της μεριά στην απόκρουση της επίθεσης του κεφαλαίου και στη εργατική αντεπίθεση. Σε αυτή την κατεύθυνση:

α) Το κρίσιμο ζήτημα για την ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι η **πραγματοποίηση μιας προγραμματικής τομής, που θα συνοδευτεί από την αναγκαία συγκέντρωση δυνάμεων για την οικοδόμηση του πόλου της αντικαπιταλιστικής και επαναστατικής Αριστεράς, με κρίκο την «ανασυγκρότηση και τον μετασχηματισμό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε ενιαίο αντικαπιταλιστικό πολιτικό μέτωπο με επαναστατική κατεύθυνση και κομμουνιστική ηγεμονία»**. Είναι με άλλα λόγια η συμβολή της στην οικοδόμηση ενός αυτοτελούς κοινωνικοπολιτικού ρεύματος -με αντικαπιταλιστική κατεύθυνση και επαναστατική ηγεμονία, που φυσικά θα επικοινωνεί και θα συνδέεται με τις πιο πλατιές λαϊκές διαθέσεις και θα οικοδομεί τις συμμαχίες του. Η ανταπόκριση σε αυτό το κρίσιμο ζήτημα προϋποθέτει υπέρβαση των αντιλήψεων που αντιλαμβάνονται την Αριστερά ως «ενιαίο χώρο» (με παραχάραξη της λογικής του ενιαίου μετώπου, που φτάνει μέχρι το κυβερνητικό κόμμα και τον αστικοποιημένο συνδικαλισμό), όπως και αυτών που υποστηρίζουν τη διάχυση του αντικαπιταλιστικού μετώπου σε ένα ασαφές «μέτωπο ανατροπής». Προϋποθέτει, επίσης, προγραμματική εμβάθυνση, δημοκρατική μετωπική ανασυγκρότησή της και υπέρβαση μιας κομματικοκεντρικής προσέγγισης, που αντιμετωπίζει την ΑΝΤΑΡΣΥΑ ως άθροισμα δυνάμεων με εκλογική κυρίως χρήση. Απαιτείται βαθύτερη αντιμετώπιση των ζητημάτων κυβέρνησης και εξουσίας στο πλαίσιο της σχέσης τακτικής -στρατηγικής σε επαναστατική κατεύθυνση ώστε να γίνουν προγραμματικά βήματα στη συγκρότηση του μετώπου. Ως ΝΑΡ για τη Κομμουνιστική Απελευθέρωση αντιμετωπίζουμε τη παρέμβασή μας στη συζήτηση μεταξύ των αγωνιστών της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και ως παρέμβαση που θα συμβάλλει στην προώθηση του νέου προγράμματος και κόμματος της κομμουνιστικής απελευθέρωσης.

β) Για να ανταποκριθεί η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην παραπάνω πρόκληση πρέπει να αλλάξει ριζικά να υπερβεί την περίοδο αντοχής μεν, αλλά κυρίως στασιμότητας που βρίσκεται τώρα. Να μπορεί να επικοινωνεί με και να «υποδεχθεί» τις, νέες κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις που θα προσεγγίζουν την ανάγκη αντικαπιταλιστικής πολιτικής απάντησης. Το ΝΑΡ έχει την πολιτική ευθύνη να συμβάλει αποφασιστικά σε αυτή την προσπάθεια. Όχι μόνο οι ημέρες της συνδιάσκεψης αλλά και η πορεία προς αυτή (συζήτηση στις συνελεύσεις, επανασυσπείρωση κόσμου, εξωστρεφής δράση, νέες εγγραφές) πρέπει να σηματοδοτεί αυτή την κατεύθυνση.

Μέσα από ποιους δρόμους μπορούν να γίνουν βήματα για τα παραπάνω:

i) Η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να πρωταγωνιστήσει στην οργάνωση της πάλης της εργαζόμενης πλειοψηφίας και του λαού για τα εργατικά και λαϊκά προβλήματα**. Ενάντια στην πολύπλευρη επίθεση στα εργατικά δικαιώματα, στα αντιλαϊκά μέτρα 3ης και 4ης αξιολόγησης, των ηλεκτρονικών πλειστηριασμών, τις ιδιωτικοποιήσεις, το «Μητρώο» ξεκληρίσματος αγροτών, την απελευθέρωση επαγγελματιών υπέρ των πολυεθνικών και του μεγάλου κεφαλαίου κ.α. Να συμβάλει στη συγκρότηση προγραμμάτων πάλης που θα απαντούν στις άμεσες ανάγκες των εργαζομένων και θα έρχονται σε αντίθεση με την κυρίαρχη πολιτική. Να συμβάλλει στη συσπείρωση και την οργάνωση των πρωτοποριών που γεννιούνται μέσα στους αγώνες, των πιο φτωχών, πληβειακών και νεολαϊστικών στρωμάτων. Να παίξει πρωταγωνιστικό ρόλο στη ταξική ανασυγκρότηση του Ε.Κ. με την προσπάθεια οργάνωσης της πάλης από τα κάτω σε ρήξη με τον αστικοποιημένο συνδικαλισμό.

ii) Η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να συμβάλλει στην οργάνωση της αντιπολεμικού κινήματος και της**

πάλης για την αποτροπή του πολέμου. Αναδεικνύοντας το χαρακτήρα των ανταγωνισμών στην περιοχή (αντιδραστικός και από τις δυο πλευρές του Αιγαίου) το ρόλο του ιμπεριαλισμού και των γενικότερων ανταγωνισμών, και την αντιδραστική πολιτική της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ ΑΝΕΛ, προτάσσοντας το ζήτημα της πάλης για την αποτροπή του πολέμου, και κάνοντας κριτική τόσο στις αντιλήψεις «αριστερού πατριωτισμού», όσο και στις αντιλήψεις που στο όνομα ενός αφελούς διεθνισμού, δεν καταγγέλλουν την εθνικιστική επιθετική πολιτική της Τουρκικής αστικής τάξης.

iii) **Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να πρωταγωνιστήσει στην οργάνωση της πάλης για τα δημοκρατικά δικαιώματα και τις λαϊκές ελευθερίες της εποχής μας,** ενάντια στο φασισμό και τον εκφασισμό της κοινωνίας. Παλεύει ενάντια σε ΧΑ και παρακλάδια της, τον εθνικισμό, την ένταση της κρατικής και δικαστικής καταστολής (βλ. Πλειστηριασμοί) και την αστυνομοκρατία, τις διώξεις τύπου Ηριάννα-Περικλής, τις κατασταλτικές και δικαστικές διώξεις για εργατικές διεκδικήσεις και εκδηλώσεις αλληλεγγύης.

iv) **Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει την ευθύνη αλλά και τη δυνατότητα να γίνει καταλύτης των εξελίξεων στην αντικαπιταλιστική, αντι-ιμπεριαλιστική, αντί-ΕΕ αριστερά.** Η δυνατότητα για μια μαζική αντικαπιταλιστική αριστερά παραμένει ενεργή. Τόσο η αδυναμία του συστήματος να υπερβεί τη κρίση του και η μνημονιακή επίθεση του ΣΥΡΙΖΑ όσο και οι αδυναμίες της ρεφορμιστικής αριστεράς διαμορφώνουν ένα πεδίο δυνατοτήτων μιας άλλης ανατρεπτικής μετωπικής αριστεράς. Με κρίκους το θέμα της ΕΕ, την προτεραιότητα των εργατικών λαϊκών δικαιωμάτων, ενάντια σε ευρωμνημόνια - κεφάλαιο - ιμπεριαλισμό - πόλεμο, ενάντια στη διαχείριση του συστήματος, με σαφή αντικυβερνητική στάση, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ μπορεί και πρέπει να πάρει πρωτοβουλίες πολιτικής συνεργασίας με εκείνες τις δυνάμεις που τείνουν να υπερβούν το όριο της διαχειριστικής λογικής και κινούνται σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση, διαχωριζόμενες με σαφήνεια από τις δυνάμεις που τείνουν να το αναπαράγουν, περιοριζόμενες σε μια νέο-διαχειριστική, νέο-συριζαϊκή λογική. Σε αυτή την κατεύθυνση θα πρέπει στην απόφαση της Συνδιάσκεψης να επικαιροποιηθεί - εμπλουτισθεί το περιεχόμενο της πρότασης πολιτικής συνεργασίας με το θέμα της πάλης ενάντια στον εθνικισμό και τον πόλεμο καθώς και με τα ζητήματα του τοπικού κράτους μπροστά και στις επερχόμενες Δημοτικές και Περιφερειακές εκλογές. Ζήτημα για το οποίο πρέπει να παρθούν πρωτοβουλίες άμεσα.

5. Για το οργανωτικό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ:

Η **δημοκρατική λειτουργία** και η **οργανωτική ανασυγκρότηση**, για την ολόπλευρη ανάπτυξη της δημοκρατίας, για την ΑΝΤΑΡΣΥΑ των συνελεύσεων και των επιτροπών είναι κρίκος για την αναβάθμιση και το μετασχηματισμό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Χιλιάδες αγωνιστές-μέλη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ή και άλλοι, που στέκονται επιφυλακτικά έξω από αυτήν, ασκούν ισχυρή κριτική στην οργανωτική της κατάσταση. Το οργανωτικό ζήτημα είναι σημαντική πλευρά της αντίληψής μας για την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και τη φυσιογνωμία της.

Η πορεία για την δημοκρατική ανασυγκρότηση και μετασχηματισμό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε ενιαίο συνεκτικό αντικαπιταλιστικό μέτωπο είναι καταρχάς μια πολιτική διαδικασία που αφορά στο κατά πόσο γίνονται βήματα στο περιεχόμενο της πολιτικής της γραμμής και στην ενιαία πολιτική δράση στις γειτονιές και στους χώρους δουλειάς.

Σήμερα απαιτούνται οργανωτικές αλλαγές (και έχουμε προτείνει τέτοιες) στις αρχές λειτουργίας που διευκολύνουν μια τέτοια κατεύθυνση. Οι προτάσεις μας συμβάλλουν συνολικά στην προσπάθεια δημοκρατικής συγκρότησης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Το οργανωτικό ζήτημα είναι ένα σύνολο στοιχείων και λειτουργιών που πρέπει να τις βλέπουμε με ενιαίο τρόπο.

Πρώτα και κύρια απαιτείται μια **αναβάθμιση στον πολιτικό ρόλο των επιτροπών** ώστε να έχουμε μετρήσιμα βήματα στην κατεύθυνση διαμόρφωσης μιας ΑΝΤΑΡΣΥΑ των συνελεύσεων και των

επιτροπών. Σε αυτό συμβάλλει η πρόταση μας για έγκριση και επικύρωση των αποφάσεων του ΠΣΟ από τις Τ.Ε. και Κ.Ε., για τακτικές μηνιαίες συνελεύσεις. Βήματα μπορούν να γίνουν και στη Περιφερειακή συγκρότηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ με τη σύγκληση περιφερειακών συνδιασκέψεων.

Οι επιτροπές πρέπει να αποκτήσουν τη δυνατότητα πολιτικής λειτουργίας, σχεδιασμού διαμόρφωσης προγράμματος δράσης του χώρου τους στο πλαίσιο των πολιτικών αποφάσεων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Να σκύψουν στην πολιτικοκοινωνική ανάλυση του χώρου ευθύνης τους (τοπικού ή εργασιακού), βοηθώντας και στην ενοποίηση της παρέμβασης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Να ανασυγκροτηθούν με τρόπο ώστε να αντιστοιχίζονται καλύτερα με τον χώρο τους, καθώς πολλές έχουν ακόμα την αρχική μορφή που δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες λειτουργίας αλλά και παρέμβασης στις τοπικές κοινωνίες. Να ενισχυθεί ο πολιτικός - αποφασιστικός ρόλος τους με τη δυνατότητα συζήτησης, ελέγχου και αλλαγής των αποφάσεων των κεντρικών οργάνων.

Δεύτερον, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να διευρύνει την παρέμβασή της τόσο σε περιοχές όσο και σε κλάδους, αλλά και σε κοινωνικά μέτωπα. Μοχλός παρέμβασης σ' αυτή την κατεύθυνση μπορεί να είναι η συγκρότηση και λειτουργία γραμματειών αξιοποιώντας και τα πρώτα θετικά βήματα της λειτουργίας της συνδικαλιστικής γραμματείας.

Ο τρόπος εκλογής των οργάνων σε καμία περίπτωση δεν αποτελεί στρατηγικό ζήτημα για την επίλυση των προβλημάτων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και την ενίσχυσή της.

Ως ΝΑΡ, στις τρεις προηγούμενες συνδιασκέψεις υποστηρίξαμε τον τρόπο εκλογής των οργάνων με ενιαία λίστα. Θεωρήσαμε, χωρίς να το απολυτοποιούμε, ότι ο τρόπος εκλογής θα μπορούσε να έχει συμβολή σε μια προσπάθεια βαθέματος και ενοποίησης του πολιτικού προγράμματος και της πολιτικής δράσης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, να ενισχύσει την τάση μετασχηματισμού της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε ενιαίο αντικαπιταλιστικό μέτωπο. Τόσο οι πολιτικές διαφωνίες των ΑΡΑΝ, ΑΡΑΣ που οδήγησαν στην αποχώρησή τους από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, όσο και διαφορετικές πολιτικές προσεγγίσεις και πρακτικές στη φάση που ακολούθησε αποδεικνύουν ότι η υπέρβαση των προβλημάτων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ απαιτεί πιο βαθιές τομές πολιτικής και φυσιογνωμίας για να ξεπεραστούν.

Θεωρούμε ότι στην συγκεκριμένη φάση η βέλτιστη επιλογή είναι η εκλογή με βάση το σύστημα των πολιτικών πλατφορμών, όπως δυνητικά και εναλλακτικά είχαμε ήδη προτείνει και στην προηγούμενη Συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Το ζήτημα αυτό και τότε και τώρα, για μας δεν αποτελεί θέμα αρχής.

Η πρότασή μας αυτή διαμορφώνεται συνυπολογίζοντας στην τωρινή φάση τα εξής:

α) το προχώρημα της εμπειρίας της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, καθώς οι τελευταίες εξελίξεις έχουν θέσει στην ημερήσια διάταξη και σημαντικές διαφορές, τόσο ως προς το περιεχόμενο, όσο και ως προς την προοπτική της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

β) ότι είναι πολύ σημαντικό στις σημερινές συνθήκες να εμφανιστεί ένα ρεύμα αντικαπιταλιστικό, κομμουνιστικό, με κορμό το ΝΑΡ και τη νΚΑ, που θα πρωτοστατεί στην ανάπτυξη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Με βάση αυτά πιστεύουμε ότι οι απόψεις και οι λογικές αυτές πρέπει να τεθούν καθαρά μπροστά στον κόσμο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και να επιλέξει και στο επίπεδο των οργάνων με πολιτικά κριτήρια.

Στη απόφασή μας αυτή προσμέτρησαν ακόμη τα εξής:

α) Ο τρόπος εκλογής των οργάνων (ενιαία λίστα) δεν έδειξε ότι μπορεί να εξασφαλίζει την πραγματική ενότητα στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ, καθώς παρά την ενιαία λίστα στις προηγούμενες συνδιασκέψεις εμφανίστηκαν ουσιαστικές διαφορές στα πολιτικά σχέδια της κάθε δύναμης που αφορούν στην απάντηση για την κατεύθυνση και το χαρακτήρα του Μετώπου. Ως εκ τούτου η ενιαία λίστα δεν εξασφαλίζει την πολιτική ενότητα ούτε αμβλύνει τις πολιτικές διαφορές.

β) Και στις τρεις προηγούμενες συνδιασκέψεις που υπήρχε ενιαία λίστα αλλά στην πραγματικότητα λειτούργησαν πλατφόρμες μέσω της σταυροδοσίας. Έτσι στην προηγούμενη συνδιάσκεψη οδηγηθήκαμε σε προβλήματα πραγματικής στρέβλωσης της παρουσίας και εκπροσώπησης των ρευμάτων της ANΤΑΡΣΥΑ.

Σαν ΝΑΡ θεωρούμε σημαντικό στην ANΤΑΡΣΥΑ των συνελεύσεων το ρόλο των ανένταχτων συντρόφων και αγωνιστών της και την παρουσία τους και στα ανώτερα όργανα ΚΣΕ-ΠΣΟ. Σε όλες τις συνδιασκέψεις ως τώρα έχουμε υπηρετήσει αυτή την αντίληψη βοηθώντας να εκλεγούν ανένταχτοι σύντροφοι χωρίς αυτοί να συμφωνούν κατ' ανάγκη με τις απόψεις μας.

Με βάση τα παραπάνω δεν θα επιδιώξουμε ένα "κομματικό ψηφοδέλτιο", ένα "ψηφοδέλτιο του ΝΑΡ". Θα προτείνουμε και θα επιδιώξουμε τη συγκρότηση μιας πολιτικής πλατφόρμας από όλες τις δυνάμεις και τους αγωνιστές που συμφωνούν στην κατεύθυνση των θέσεων, θέλουν μια ενιαία, αντικαπιταλιστική, μετωπική ANΤΑΡΣΥΑ και κατανοούν την αναγκαιότητα εμφάνισης ενός αντικαπιταλιστικού, κομμουνιστικού ρεύματος εντός της ANΤΑΡΣΥΑ. Σε αυτό το ψηφοδέλτιο έχουν θέση και οι ανένταχτοι αγωνιστές που παλεύουν σε αυτή την κατεύθυνση. Ο ανένταχτος δεν σημαίνει σύντροφος χωρίς πολιτική άποψη πάνω στην προοπτική της ANΤΑΡΣΥΑ. Η ένταξή του σε κάποια πλατφόρμα δεν σημαίνει ότι τάσσεται με κάποια συνιστώσα αλλά ότι επιλέγει συνειδητά να πάρει θέση για το παρόν και το μέλλον του μετώπου.

Κάθε ανένταχτος μεμονωμένος σύντροφος που επιθυμεί να εκλεγεί αλλά δεν εκφράζεται από τις κατατεθειμένες πλατφόρμες μπορεί να καταθέσει ξεχωριστή υποψηφιότητα και θα συμμετέχει στην διαδικασία εκλογής με το ίδιο μέτρο όπως και οι υπόλοιπες πλατφόρμες (κάθε μοναδικός υποψήφιος-μία πλατφόρμα). Με αυτό τον τρόπο υπάρχει η δυνατότητα εκλογής κάποιου μεμονωμένου ανένταχτου συντρόφου στα όργανα.

Στην εκλογή των αντιπροσώπων για τη συνδιάσκεψη από τις Τ.Ε. και Κ.Ε. ακριβώς για να διαμορφωθούν όροι καλύτερης εκπροσώπησης στη συνδιάσκεψη ενός ανένταχτου δυναμικού δεν συμφωνούμε με την ύπαρξη πλατφορμών. Εκτιμούμε ότι υπάρχει η συντροφικότητα και η ωριμότητα στις τοπικές επιτροπές ώστε να διασφαλιστεί η αναλογική εκπροσώπηση όλων των δυνάμεων και ανένταχτων αγωνιστών και για αυτό προκρίνουμε καταρχάς τη συναινετική πρόταση. Σαν ΝΑΡ όπως έχουμε κάνει και στις προηγούμενες συνδιασκέψεις θα έχουμε αυτό το κριτήριο σαν γνώμονα των προτάσεων μας και θα καλέσουμε και τις άλλες δυνάμεις να κινηθούν ανάλογα.

Κεφάλαιο Γ. Βήματα στην υπόθεση του κομμουνιστικού φορέα

7. Εμφανίζετε καθυστέρηση στο να κάνουμε συγκεκριμένα βήματα εφαρμογής των αποφάσεων μας σε όλα τα επίπεδα. Στην θεωρητική δουλειά, στη συσπείρωση ενός πρωτοπόρου ταξικού δυναμικού στο εργατικό κίνημα, στο ευρύτερο αντικαπιταλιστικό ρεύμα κλπ. Οι ανεπάρκειες αυτές συμπυκνώνονται στις αδυναμίες πολιτικής λειτουργίας αλλά και αυτοτελούς ανώτερης πολιτικής παρέμβασης του ΝΑΡ και της νΚΑ.

Στο πλαίσιο αυτό, έχουμε ευθύνη ως ΠΕ να κάνουμε κεντρικό θέμα στον σχεδιασμό όλης της οργάνωσής μας την προώθηση της απόφασης μας για το Πρόγραμμα και το Κόμμα Κομμουνιστικής Απελευθέρωσης με την πραγματοποίηση συγκεκριμένων βημάτων. Άλλωστε, οι πολιτικές και κινηματικές εξελίξεις, οι διεργασίες και αντιθέσεις στην ANΤΑΡΣΥΑ και στον ευρύτερο αντικαπιταλιστικό χώρο, αλλά και οι υπαρκτές θετικές τάσεις στο δυναμικό που, με τις όποιες αντιφάσεις, ενδιαφέρεται για το εγχείρημα, αναδείχνουν όχι μόνο την αναγκαιότητα αλλά και την δυνατότητα να γίνουν βήματα στο διάλογο και τη συσπείρωση αγωνιστών και δυνάμεων όπως προδιαγράφει η απόφαση του Συνεδρίου.

Γι' αυτό είναι ανάγκη να αρχίσουμε την προετοιμασία από τώρα, ώστε αμέσως μετά τη συνδιάσκεψη

της ΑΝΤΑΡΣΥΑ να δουλέψουμε συγκεκριμένα και συλλογικά, να κάνουμε ως οργάνωση τις αναγκαίες κινήσεις.

- Αποφασίζουμε τη Συνδιάσκεψη του NAP για ουσιαστική συζήτηση, ποιοτική εμπάθωση, αναβάθμιση/ επικαιροποίηση της Πρότασης Προγραμματικής Διακήρυξης. Χρόνος: Οκτώβριος 2018.

- Προετοιμασία των ΟΒ ώστε, στο διάστημα Μάης- Ιούνης να προχωρήσουμε σε συσκέψεις και πρωτοβουλίες τοπικές, κλαδικές κα για εκκίνηση διαδικασιών διαλόγου και συσπείρωσης με στόχο την δημιουργία επιτροπών πρωτοβουλίας.

- Με βάση το ως τώρα θεωρητικό και πολιτικό κεκτημένο του NAP (συμπυκνωμένο σε σημαντικό βαθμό στην Πρόταση Προγραμματικής Διακήρυξης και στα κείμενα του Τέταρτου Συνεδρίου), διαμορφώνουμε ένα συνεκτικό κείμενο αφητηρίας αρχών (θεωρία, πολιτική, οργάνωση), με το οποίο οι δυνάμεις μας παρεμβαίνουν σε όλες τις σχετικές διεργασίες.

Κεφάλαιο Δ. Η παρέμβαση μας στο μαζικό κίνημα

8. Υπάρχουν σημάδια ότι η «κοινωνική κόπωση» δίνει τη σκυτάλη στα πρώτα τινάγματα οργανωμένης μαζικής διεκδίκησης (εκπαιδευτικοί, συμβασιούχοι, εργαζόμενοι σε επισιτισμό, εμπόριο, φοιτητές).

Η κυβέρνηση θα επιδιώξει να ξανασερβίρει μια νέα εκδοχή ενός light «προγράμματος Θεσσαλονίκης» (δηλώσεις Αχτσιόγλου για επαναφορά ΣΣΕ και κατώτερου μισθού, σταδιακή αναπροσαρμογή των μισθών κλπ). Δεν πρόκειται για επικοινωνιακό τακτικισμό ή ελιγμό προεκλογικό αλλά για την ανησυχία του συστήματος (με τη συναίνεση όλης της δεξιάς αντιπολίτευσης) μπροστά στα νέα ρεύματα εργατικής ανυπακοής. Το πρόγραμμα «κοινωνικής ανακούφισης» του Αυγούστου του 2018 είναι το μαζικό αναισθητικό καρατόμησης των αναπτυσσόμενων εργατικών διεκδικήσεων και βιαιότερης προσαρμογής τους στο ασφυκτικό πλαίσιο της επιτροπείας και της επιχειρηματικής δικτατορίας.

9. Είναι ανοιχτά πολλά μέτωπα. Ξεχωρίζουμε:

- Την κίνηση με **τους συμβασιούχους στο δημόσιο** (αναπληρωτές εκπαιδευτικοί, επικουρικοί στα νοσοκομεία, συμβασιούχοι ΟΤΑ και υπουργείων, εργαζόμενοι με προγράμματα ΟΑΕΔ, συμβασιούχοι σε ΜΚΟ κλπ). Πέρα από τα κλαδικά βήματα επιδιώκουμε τον κοινό αγωνιστικό και απεργιακό συντονισμό σε όλους τους κλάδους. Η μάχη για ΣΣΕ σε όλα τα επίπεδα (πανεργατικό, κλαδικό, επιχειρησιακό). Το κεφάλαιο και το κράτος τις πολεμάει με πολλούς τρόπους: με τον δια νόμου ορισμό του κατώτατου μισθού, με την κατάργηση της καθολικής ισχύος, της επεκτασιμότητας και της μετενέργειας, με τη δυνατότητα σύναψης ΣΣΕ κάτω από τον κατώτατο μισθό, με την επιμονή τους στις επιχειρησιακές συμβάσεις. Η μάχη της **Κυριακάτικης αργίας**.

Προετοιμασία για **πανεργατική ΑΠΕΡΓΙΑ** και με όρους βάσης ενάντια **στην 4^η αξιολόγηση**. Το EUROGROUP θα την επικυρώσει έως τις 21/6. Δουλεύουμε με όρους "12ης Γενάρη", εκτός των άλλων για να σπάσουμε και τον αντιαπεργιακό νόμο στην πράξη, με τα πρωτοβάθμια σωματεία.

Η γενική μας λογική: Διεκδικούμε συλλογικά με κριτήριο τις ανάγκες μας και τον παραγόμενο πλούτο δηλ. τα κέρδη των καπιταλιστών και όχι το ανάποδο! Επιδιώκουμε την πολιτικοποίηση των προβλημάτων και των αιτημάτων. Δουλεύουμε με τις επιτροπές αγώνα, τα πρωτοβάθμια σωματεία, τις εργατικές λέσχες, τα συντονιστικά και τις συνελεύσεις που μπορούν να συσπειρώσουν το μάχιμο εργατικό κόσμο, τη φτωχολογιά, τον μόνιμο και τον συμβασιούχο, τη νέα και την παλιά βάρδια. Με οδηγό την **κοινή ανατρεπτική δράση** που θα σπάει την ταλάντευση του ΠΑΜΕ, του ΜΕΤΑ και άλλων αγωνιστικών δυνάμεων για το ρόλο του αντιδραστικοποιημένου πλέον

«συνδικαλισμού» των κυρίαρχων ηγεσιών σε ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ. Για την ανάγκη ενός μόνιμου, ταξικού κέντρου αγώνα των μαχόμενων σωματείων.

Στόχος μας είναι ένα εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα με επιθετική γραμμή διεκδίκησης στη βάση των εργατικών αναγκών, που θα στοχεύσει και στην επιβολή εργατικών κατακτήσεων, πέρα από τα στενά όρια που θέτουν η αστική πολιτική και το νομικό πλαίσιο που την υποστηρίζει, αλλά και στην ανάπτυξη της ταξικής συνείδησης.

10. Για την εργατική πρωτοβουλία (κίνηση) ταξικής ανασυγκρότησης, ανατροπής και χειραφέτησης.

Στην πολιτική απόφαση του 4^{ου} συνεδρίου υπογραμμίζουμε:

«Ιδιαίτερη συμβολή για τη συσπείρωση των πρωτοπόρων ταξικών δυνάμεων και αγωνιστών του εργατικού κινήματος και τη διαμόρφωση των όρων για την αντεπίθεση του κινήματος θα έχει η συγκρότηση **μιας εργατικής ταξικής κίνησης για την ανατροπή και την εργατική χειραφέτηση, για τη συμβολή στην προώθηση της λογικής και της γραμμής ενός νέου εργατικού κινήματος.**»

Στόχος είναι να γίνει μια πρώτη σύσκεψη στο επόμενο διάστημα, με ειδική οργανωτική δουλειά σε όλους τους κλάδους που παρεμβαίνουν δυνάμεις του NAP και της νΚΑ.

Άμεσα θα εμφανίσουμε ένα **σχέδιο πρώτης διακήρυξης** για να συνδιαμορφωθεί και από άλλους αγωνιστές, όπου θα αναγράφεται η πολιτική ανάγκη για μια τέτοια προσπάθεια, οι στόχοι και ο χαρακτήρας της κίνησης και οι πρώτες κινήσεις της.

Για το χαρακτήρα της: Η κίνηση θα είναι **ταξική**. Θα στηρίζεται και θα διακηρύσσει - παλεύει το στόχο της εργατικής χειραφέτησης από το κεφάλαιο και όχι μόνο την καλύτερη διαπραγμάτευση της εργατικής δύναμης. Θα είναι **ανεξάρτητη** από την αστική πολιτική και τις παρατάξεις της στο εργατικό κίνημα. Θα καλεί σε **πολιτικό, απελευθερωτικό αγώνα** για τα οικονομικά δικαιώματα της εργ. τάξης. Θα διαχωρίζεται από δυνάμεις που αφήνουν ανοιχτό το ζήτημα της αριστερής διαχείρισης της ευρωμνημονιακής πολιτικής, που δεν τα βάζουν μετωπικά με ΕΕ, εργοδοσία, κράτος, κυβερνήσεις. Όπως και από δυνάμεις που θεωρούν τις ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ «γραφειοκρατία» και όχι αστικοποιημένο συνδικαλισμό και άρα βλέπουν μόνο την «πίεση από τα κάτω» σε αυτές για να προκηρύξουν απεργίες και όχι τη δυνατότητα και την ενεργή συμβολή για ταξικό κέντρο αγώνα σωματείων, επιτροπών κλπ. Θα εκφράζει την **ενότητα όλης της τάξης** πέρα από διαχωρισμούς παλιάς-νέας βάρδιας, μόνιμων-συμβασιούχων, ντόπιων-μεταναστών κλπ. Θα υποστηρίζει το **αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα** για τα εργατικά δικαιώματα με στόχο να συσπειρώνει το πιο **συνειδητό κομμάτι των σχημάτων** και των συσπειρώσεων των χώρων ή των κλάδων, θα είναι ο κορμός τους και δεν θα τα υποκαθιστά. Δεν είναι μια στενά συνδικαλιστική κίνηση, αλλά μια **συνεκτική πολιτική κίνηση για το εργατικό κίνημα** που συμβάλλει στην εμφάνιση και στην ενίσχυση της εργατικής πολιτικής.

Απευθυνόμαστε στους πρωτοπόρους αγωνιστές του εργατικού κινήματος αλλά και σε κινήσεις ή ομάδες, ειδικά στους αγωνιστές των σχημάτων - παρεμβάσεων - συσπειρώσεων σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα· σε σχήματα/κινήσεις της νέας εργατικής βάρδιας και τις Εργατικές Λέσχες· στο ανένταχτο δυναμικό και σε όσες δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, που αναγνωρίζουν αυτή την αναγκαιότητα και έχουν λογική ταξικής ανασυγκρότησης του κινήματος. Επίσης θα απευθυνθούμε σε διανοούμενους, που μπορούν να συμβάλουν στην ανάπτυξη των επεξεργασιών μιας τέτοιας κίνησης.

11. Για τη πρωτομαγιά: στο περιεχόμενο πέρα από τα ζητήματα σύγχρονης εργατικής εκμετάλλευσης να έχει κεντρική θέση ο πόλεμος, ο εθνικισμός και ο διαχωρισμός των εργατών από

το κεφάλαιο, καθώς και ο σύγχρονος επενδυτικός μαφιόζικος μεσαίωνας (Ελληνικό, Σαβίδηδες κλπ).

Στη μορφή της δράσης: Πάμε για ανεξάρτητη ταξική Πρωτομαγιά του Μουσείου, της Καμάρας κλπ με σωματεία και μαζικές κινηματικές συσπειρώσεις.

...

12. Για τους πλειστηριασμούς και τις ιδιωτικοποιήσεις. Την περίοδο αυτή είναι σε εξέλιξη δράσεις για την υπεράσπιση του δικαιώματος στη στέγαση ενάντια στους πλειστηριασμούς σε βάρος λαϊκών στρωμάτων και ενάντια στην οικονομική βία με τις ηλεκτρονικές κατασχέσεις και τη φορομπηξία. Στις δράσεις αυτές συμβάλλουμε και παρεμβαίνουμε για να αποτελέσουν και αυτά τα ζητήματα υπόθεση του εργατικού κινήματος, για μαζικοποίηση των τοπικών συλλογικοτήτων με τους ανθρώπους που πλήττονται και για λαϊκή οργάνωση με όρους μαζικού κινήματος σε αντιπαράθεση με τις επιδιώξεις καπελώματος, επικοινωνιακής εκμετάλλευσης και ανάθεσης σε πολιτικά κόμματα.

Επισημαίνουμε ιδιαίτερα την ανάγκη στήριξης της καμπάνιας συλλογής υπογραφών που είναι σε εξέλιξη, -λήγει στις 1/5/2018- η οποία χρειάζεται να στηριχτεί με αποφάσεις από σωματεία, μαζικές συλλογικότητες και τις κινήσεις και τα σχήματα της πτέρυγας. Επιδιώκουμε οι συλλογικότητες να στηρίζουν το ΣΥΣΑ και ΣΥΣΘ καθώς και να αποκτήσει βαθύτερα χαρακτηριστικά ενοποίησης (πλαίσιο, λειτουργία) το Πανελλαδικό Δίκτυο Πρωτοβουλιών και Συλλογικοτήτων κατά των Πλειστηριασμών. Επιδιώκουμε και μέσω της ΑΝΤΑΡΣΥΑ να σηκωθεί το θέμα με αφίσα, ανακοίνωση κλπ. Μεγάλα προβλήματα με τις ιδιωτικοποιήσεις όπως νερού στο Βόλο, με τις εξορύξεις για υδρογονάνθρακες στην Ήπειρο, με τη χωματερή σε Φυλή και τη σχεδιαζόμενη σε Γραμματικό έχουν πυροδοτήσει συλλογικούς αγώνες από τους κατοίκους των περιοχών. Είναι, επίσης, σε εξέλιξη οι σχεδιασμοί κυβέρνησης, Υπερταμείου, Ε.Ε., για περαιτέρω εκμετάλλευση-τσιμεντοποίηση- εμπορευματοποίηση των χώρων σε αεροδρόμιο Ελληνικού, λιμάνι Πειραιά, Ακ. Πλάτωνα.

Κεφάλαιο Ε. Για τις αποχωρήσεις μελών του ΝΑΡ και της ν.ΚΑ

13. Το τελευταίο διάστημα υπήρξαν μια σειρά από αποχωρήσεις τόσο από το ΝΑΡ όσο και από τη νεολαία Κομμουνιστική Απελευθέρωση, με πιο χαρακτηριστικές τις συλλογικά εκφρασμένες, με δημόσια κείμενα 36 και 13 υπογραφών, αντίστοιχα. Οι αποχωρήσαντες ήδη έχουν πάρει πρωτοβουλίες συγκρότησης, τόσο εντός της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, συμμετέχοντας στην πολιτική κίνηση *ΜΕΤΑΒΑΣΗ*, όσο και εκτός, με ένα κομμάτι να έχει διαμορφώσει ήδη την (όπως οι ίδιοι λένε) μεταβατική πολιτική κίνηση *ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗ*. Παράλληλα από μέρος πρώην μελών που εδώ και καιρό συμμετείχαν στον ιστότοπο Κομμον, επιχειρείται να διαμορφωθεί, μαζί με άλλους, μια «Κίνηση - Ρεύμα Κομμουνιστών», όπως οι ίδιοι διακήρυξαν σε ανάλογη εκδήλωση.

Είναι προφανές ότι αυτές οι επιλογές των πρώην μελών μας δεν αποτέλεσαν «κεραυνό εν αιθρία», για αυτό άλλωστε και συγκροτήθηκαν οργανωτικά πολύ γρήγορα σε άλλες πολιτικές κινήσεις μαζί και με άλλα πολιτικά ρεύματα. Για πολύ μεγάλο διάστημα ήταν γνωστό, εντός και εκτός ΝΑΡ και νΚΑ, η ύπαρξη ρευμάτων αντιλήψεων που αφορούσαν τα ζητήματα της μετωπικής πολιτικής, του εργατικού και ευρύτερα μαζικού κινήματος, του χαρακτήρα της πρωτοβουλίας μας για ένα νέο κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα της νέας εποχής και το μοντέλο της οργάνωσης. Οι αντιλήψεις αυτές, ειδικά τα τελευταία 2-3 χρόνια συστηματοποιήθηκαν βαθύτερα και- όπως φάνηκε- η διαδικασία του 4^{ου} συνεδρίου και οι αποφάσεις του οδήγησαν σε μια σχετική ολοκλήρωση τις διαφωνίες αυτές, οδηγώντας τους φορείς να επιλέξουν ένα δρόμο εκτός της οργάνωσης. Τα πρώην μέλη μας εδώ και καιρό είχαν συστήσει, μαζί με αγωνιστές άλλων ρευμάτων της αριστεράς, ιστότοπους παρέμβασης (Κ-lab, Κομμον) με διαφορετική τοποθέτηση από το συλλογικό ΝΑΡ και νΚΑ και συμμετείχαν σε πρωτοβουλίες στο εργατικό κίνημα διαφορετικού χαρακτήρα από τις συλλογικά αποφασισμένες, (*Πρωτοβουλία για Ταξική Πανελλαδική Κίνηση, Ενεργοί Άνεργοι*), ενώ είναι γεγονός,

ότι ένα μεγάλο τμήμα είχε αποστασιοποιηθεί το τελευταίο διάστημα από τις διαδικασίες και τη δράση της οργάνωσης, λόγω και των διαφωνιών του με τις βασικές μας κατευθύνσεις.

14. Το γραφείο της ΠΕ, γνωρίζοντας τις διεργασίες που συνέβαιναν εντός των οργανώσεων, πήρε πρωτοβουλία απεύθυνσης στους διαφωνούντες που μετέπειτα εκφράστηκαν με το γνωστό κείμενο των 36 υπογραφών, διοργανώνοντας συνάντηση αποσαφήνισης της στάσης τους και καλώντας τους να συνεχίσουν να συμβάλλουν με τις απόψεις τους στη δράση του NAP και της νεολαίας, κάτι που το NAP έχει αποδείξει εδώ και πολλά χρόνια ότι μπορεί να κάνει ως συλλογικός πολιτικός και οργανωτικός οργανισμός. Οι σ. εκτίμησαν- όπως φάνηκε- ότι δεν μπορεί να γίνει κάτι τέτοιο. Στις μετέπειτα δημόσιες τοποθετήσεις τους φαίνεται να διαμορφώνουν ένα σύστημα αντιλήψεων που δεν μπορεί να συμβαδίσει με τις πολιτικό-θεωρητικές κατακτήσεις του NAP και τις αποφάσεις του 4^{ου} συνεδρίου. Στην πράξη, ειδικά στο κείμενο των 36, εκφράστηκαν εκτιμήσεις για το NAP και διαφωνίες με την πολιτική του, μεγαλύτερου βάθους και ποιότητας από αυτές που είχαν διατυπωθεί εντός της οργάνωσης.

15. Οποσδήποτε οφείλουμε να αναγνωρίσουμε τις εξελίξεις αυτές ως ένα σημαντικό πλήγμα στην οργάνωση μας, ενώ δεν λείπουν και οι προσπάθειες αξιοποίησης του με στόχο να πληγεί βαθύτερα το NAP και η αντικαπιταλιστική αριστερά, όπως φαίνεται και από την σχεδόν εργολαβική προσπάθεια της «εφημερίδας συντακτών» με συνεχή δημοσιεύματα, η οποία και απηχεί την ευρύτερη προσπάθεια του ΣΥΡΙΖΑ να πλήξει και να υποβαθμίσει την αντικαπιταλιστική αριστερά και ειδικά εκείνες τις προσπάθειες που βρίσκονται σε ευθεία σύγκρουση με τη κυβέρνηση.

16. Με τα πρώην μέλη μας, όπως και με όλο τον μαχόμενο κόσμο της αριστεράς, επιδιώκουμε συναγωνιστικές σχέσεις και συνέχιση του πολιτικού διαλόγου σε όλα τα επίπεδα, για την αναγέννηση του κομμουνιστικού κινήματος, τη συγκρότηση του πόλου της αντικαπιταλιστικής αριστεράς και την ταξική ανασυγκρότηση του κινήματος. Ωστόσο, θα αντιπαρατεθούμε με απόψεις που αλλοιώνουν το χαρακτήρα και την προοπτική της αντικαπιταλιστικής και σύγχρονα κομμουνιστικής αριστεράς, όπως πχ αντιλήψεις για ένα «πρόγραμμα και μέτωπο ρήξης» σε αντιπαράθεση με το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα και το αντικαπιταλιστικό μέτωπο.

Η Πολιτική Επιτροπή του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, 24 Μαρτίου 2018

[Tweet](#)
